

Bilingual mystery novel.

นวนิยายลึกลับ 2 ภาษา

Whispers in the Dark

"ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" **1**

โดย : ประธานบอย
By : Bossboy



TITLE

"ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" 1 / " Whispers in the Dark " 1

DIRECTOR

ประธานบอย / **Boss boy**

STAFFS

ภาพปก / ภาพประกอบ / กราฟิก / จัดรูปเล่ม

Cover / Illustrations / Graphics / Book layout

BOSSBOY

ที่ปรึกษา / **Consultant**

DETAILS

- Published
- 22 เมษายน 2568
- 136 หน้า ราคา 345 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ห้ามทำการคัดลอก เลียนแบบ หรือดัดแปลงเนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งของงานเขียนนี้ รวมถึงการจัดเก็บ ถ่ายทอด สแกน บันทึก ถ่ายภาพ

ไม่ว่าในรูปแบบหรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์

เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น

Copyright reserved under the Copyright Act B.E. 2537 (1994).

No part of this written work may be reproduced, copied, adapted, stored, transmitted, scanned, recorded, or photographed in any form or by any means, including electronic processes, without prior permission from the copyright owner.

ติดต่อผู้เขียน / Contact the author

E-mail : thanapiphatchai@gmail.com

" Whispers in the Dark " 1



คำนำ

ในโลกที่เต็มไปด้วยความลับ และ สิ่งที่ไม่อาจอธิบายได้ บางครั้งความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์อาจนำไปสู่ประตูที่ไม่ควรถูกเปิด "ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" 1 เป็นเรื่องราวที่พาผู้อ่านดำดิ่งสู่ความลึกลับอันน่าสะพรึงกลัว ผ่านสายตาของธนิชา เด็กสาวที่บังเอิญก้าวเข้าไปในคำสาปของกระจกโบราณ กระจกที่ไม่เพียงสะท้อนภาพ แต่ยังซ่อนเงามืดที่รอคอยเหยื่อ มานานนับศตวรรษ

นิยายเรื่องนี้ จะพาคุณสำรวจด้านมืดของจิตใจมนุษย์ ความกลัวที่ซ่อนอยู่ในเงาสะท้อน และ การต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอดจากสิ่งที่อยู่นอกเหนือความเข้าใจ ทุกบททุกตอน ถูกถักทอด้วยความระทึกใจ และ ปริศนาที่รอให้คุณคลายปมไปพร้อมกับตัวละคร

ขอให้ผู้อ่านเตรียมใจให้พร้อม เพราะเมื่อคุณเริ่มอ่าน คุณอาจรู้สึกเหมือนมีบางอย่างจ้องมองคุณจากในความมืด...

ด้วยความหวังว่าคุณจะเพลิดเพลินไปกับความลึกลับนี้

ในนามผู้เขียน ประธานบอย

วันที่ 21 เมษายน 2568



Foreword

In a world brimming with secrets and the inexplicable, human curiosity can sometimes lead to doors that should remain unopened. *Mirror in the Lightless Room*¹ is a tale that plunges readers into a chilling mystery, seen through the eyes of Nisha, a young girl who unwittingly steps into the curse of an ancient mirror. This mirror does more than reflect images—it harbors dark shadows that have waited centuries for their prey.

This novel invites you to explore the darker recesses of the human psyche, the fear lurking within reflections, and the desperate struggle to survive forces beyond comprehension. Each chapter is woven with suspense and enigmas, beckoning you to unravel the mysteries alongside the characters.

Prepare yourself, dear reader, for once you begin, you may feel something watching you from the darkness...

With hopes that you will revel in this mystery,

In the name of the author, Bossboy

April 21, 2025



คำแนะนำตัวละครในนิยาย
"ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" 1

1. ****ณิชา**** - ****อายุ****: 17 ปี

- ****ลักษณะนิสัย****: เด็กสาวที่กล้าหาญ ช่างสงสัย และหลงใหลในเรื่องลึกลับ ในตอนแรก เธอมีความอยากรู้อยากเห็นสูงจนนำไปสู่การเผชิญหน้ากับคำสาปของกระจก แต่เมื่อเรื่องราวดำเนินไป เธอพัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจ และ ความรับผิดชอบ โดยเฉพาะเมื่อรู้ว่าเธออาจเป็นทายาทของตระกูลเงา เธอกลายเป็นคนที่ระแวดระวังมากขึ้น แต่ยังคงมีความกลัวที่ฝังลึกจากการถูกคำสาปของเทวีแห่งความมืดครอบงำ

- ****บทบาทในเรื่อง****: ตัวเอกของเรื่อง ผู้ที่ถูกดึงเข้าไปในคำสาปของกระจกและต้องต่อสู้เพื่อปกป้องตัวเองและคนรอบตัว เธอค้นพบว่าเธอมีสายเลือดของตระกูลเงา ซึ่งทำให้เธอเป็นเป้าหมายหลักของอสูรกายแห่งเงาและเทวีแห่งความมืด

- ****ลักษณะเด่น****: มีรอยสัญลักษณ์ดวงตาที่ถูกล้อมด้วยหนามปรากฏบนแขน ซึ่งบ่งบอกถึงสายเลือดของตระกูลเงา เธอเริ่มได้

"ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" 1



ยินเสียงกระซิบในหัว และ เห็นภาพเงาของตัวเองที่เคลื่อนไหวในมูมตา

2. ****กาย**** - ****อายุ****: 18 ปี

- ****ลักษณะนิสัย****: เพื่อนสนิทของธิดา เป็นคนที่มีเหตุผล ชอบค้นคว้า และไม่เชื่ออะไรง่ายๆ เขามีความรู้เกี่ยวกับตำนานท้องถิ่น แต่เมื่อเรื่องราวดำเนินไป เขาเปิดเผยว่าเขาถูกคำสาปของกระจกตามหลอกหลอนตั้งแต่พี่ชายของเขาหายตัวไป ทำให้เขากลายเป็นคนที่เก็บซ่อนความกลัว และ ความรู้สึกผิดไว้ในใจ

- ****บทบาทในเรื่อง****: ผู้ช่วยของธิดาในการคลายปมลึกลับ เขาเป็นทายาทของตระกูลเงาเช่นกัน และมีรอยสักสัญลักษณ์ดวงตาที่ข้อมือ ซึ่งหายไปหลังจากพิธีปิดผนึกในตอนที่ 19 แต่เขายังคงถูกอสุรกายแห่งเงาครอบงำชั่วคราวในบางครั้ง

- ****ลักษณะเด่น****: มีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และตำนานท้องถิ่น แต่บางครั้งแสดงท่าทีแปลกๆ ราวกับถูกบางสิ่งควบคุม เช่น ดวงตาที่เปลี่ยนเป็นสีขาวโพลนในบางช่วง



3. ****ป้าสาย**** - ****อายุ****: ประมาณ 70 ปี

- ****ลักษณะนิสัย****: หญิงชราที่เรียบง่าย ลึกลับ และมีความรู้เกี่ยวกับพิธีกรรมโบราณ เธอเป็นหมอผีที่ชาวบ้านเคารพและหวาดกลัว ในตอนแรก เธอเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ แต่ต่อมาเผยว่าเธอเป็นทายาทของตระกูลงา และสูญเสียลูกสาวให้กับคำสาปของกระจก ทำให้เธอมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยธิดาทำลายคำสาปนี้

- ****บทบาทในเรื่อง****: ผู้ช่วยของธิดาและกายในการต่อสู้กับอสูรกายแห่งงา เธอเป็นผู้ที่รู้วิธีปิดผนึกคำสาป และเก็บ “หัวใจแห่งงา” ซึ่งเป็นเครื่องประดับของลูกสาวที่จำเป็นในการทำพิธี

- ****ลักษณะเด่น****: มีสายตาเฉียบคมและน้ำเสียงหนักแน่น เธอมักพูดด้วยสำนวนโบราณ และมีเครื่องประดับของลูกสาวที่ฝังด้วยอัญมณีสีดำ

4. ****ลลิตา**** - ****อายุ****: ไม่ระบุ (เสียชีวิตเมื่อ 50 ปีก่อน)

- ****ลักษณะนิสัย****: เด็กสาวที่ขี้กลัวแต่มีความอยากรู้อยากเห็น เธอเป็นเหยื่อของกระจกในอดีต และวิญญาณของเธอถูกขังอยู่ในนั้น เธอพยายามเตือนธิดาไม่ให้ทำผิดพลาดแบบเดียวกับเธอ



และในตอนท้าย เธอช่วยนิชาโดยการดึงอสุรกายแห่งเงากลับเข้าไปในความมืด

- ****บทบาทในเรื่อง****: ตัวละครที่ปรากฏผ่านสมุดบันทึก ความฝัน และวิญญาณ เธอเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้นิชาเข้าใจที่มาของกระจก และอาจเป็นบรรพบุรุษของนิชา

- ****ลักษณะเด่น****: เป็นวิญญาณที่เต็มไปด้วยความโศกเศร้าและความกลัว เธอมักปรากฏตัวในชุดโบราณและมีรอยน้ำตาบนใบหน้า

5. ****เงาเลียนแบบ**** -

****อายุ****: ไม่มี (เป็นสิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติ)

- ****ลักษณะนิสัย****: เจ้าเล่ห์ หลอกลวง และเต็มไปด้วยความมั่งร้าย มันสามารถเลียนแบบตัวตนของเหยื่อได้อย่างสมบูรณ์แบบ และใช้ความกลัวของมนุษย์เป็นอาวุธในการล่อลวง ในตอนท้ายเปิดเผยว่ามันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของอสุรกายแห่งเงา



- ****บทบาทในเรื่อง****: ตัวร้ายรองของเรื่อง เป็นวิญญาณชั่วร้ายที่ถูกขังอยู่ในกระจก มันพยายามยั่วยุของธิดาและคนอื่นๆ เพื่อหนีออกจากโลกไร้แสง

- ****ลักษณะเด่น****: มีรอยยิ้มชวนขนลุกและดวงตาว่างเปล่า เสียงของมันเย็นเยียบและสามารถควบคุมจิตใจของเหยื่อได้ในระดับหนึ่ง

6. ****เจ้าของร้านขายของเก่า**** - ****อายุ****: ประมาณ 50 ปี

- ****ลักษณะนิสัย****: ชายวัยกลางคนที่ดูเป็นมิตรแต่แฝงไปด้วยความลับ เขาไม่ค่อยพูดถึงที่มาของของในร้าน และในตอนท้ายเปิดเผยว่าเขารู้ความลับของกระจกมากกว่าที่บอก และอาจเป็นส่วนหนึ่งของตระกูลเงา

- ****บทบาทในเรื่อง****: ผู้ที่นำกระจกบานใหม่เข้ามาในเรื่อง และดูเหมือนเป็นผู้ที่ช่วยให้กระจกเคลื่อนย้ายตัวเองได้เพื่อค้นหาเหยื่อใหม่ๆ เขาปรากฏตัวในตอนสุดท้ายด้วยรอยยิ้มที่บ่งบอกถึงแผนการในอนาคต



- **ลักษณะเด่น**: มีรอยยิ้มที่ไม่จริงใจ และมักหลบตาเมื่อถูกถามถึงที่มาของกระจก

7. **อาทิตย์ (ผู้พิทักษ์เงาคนสุดท้าย)**

- **อายุ**: ไม่ระบุ (เสียชีวิตเมื่อร้อยปีก่อน)
- **ลักษณะนิสัย**: ชายชราที่เข้มแข็งแต่เต็มไปด้วยความสิ้นหวัง เขาเป็นหมอผีและผู้พิทักษ์เงาคนสุดท้ายที่พยายามปกป้องหมู่บ้านจากอสูรกายแห่งเงา แต่ถูกคำสาปให้รับใช้มันตลอดกาล
- **บทบาทในเรื่อง**: ตัวละครที่ปรากฏผ่านความฝันของนิชา และสมุดบันทึก เขาเป็นผู้เขียน "บันทึกของผู้พิทักษ์เงา" ซึ่งเผยถึงประวัติของตระกูลเงาและวิธีทำลายกระจก
- **ลักษณะเด่น**: เป็นวิญญาณที่มีดวงตาสีแดงฉานและสวมชุดคลุมสีดำ เขามักปรากฏตัวในความฝันของนิชาเพื่อเตือนเธอเกี่ยวกับโชคชะตา



8. ****อสุรกายแห่งเงา**** -

****อายุ**:** ไม่มี (เป็นวิญญาณชั่วร้ายโบราณ)

- ****ลักษณะนิสัย**:** โหดร้ายและเต็มไปด้วยความโกรธ มันต้องการครอบครองร่างของมนุษย์เพื่อหนีออกจากโลกไร้แสง และใช้เงาเลียนแบบเป็นเครื่องมือในการล่อลวงเหยื่อ

- ****บทบาทในเรื่อง**:** ตัวร้ายหลักในช่วงแรกของเรื่อง เป็นวิญญาณชั่วร้ายที่ถูกขังอยู่ในกระจก มันตามล่าธิดา และ กายเพื่อยึดร่างของพวกเขา

- ****ลักษณะเด่น**:** ร่างของมันเหมือนควีนส์ด้าที่มีดวงตาสีแดงฉาน เสียงของมันดังก้องราวกับฟ้าผ่า และมันสามารถควบคุมเงาได้



9. ****เทวีแห่งความมืด**** -

****อายุ**:** ไม่มี (เป็นสิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติโบราณ)

- ****ลักษณะนิสัย**:** งดงามแต่เต็มไปด้วยความชั่วร้าย เธอเป็นต้นกำเนิดของคำสาปทั้งหมด และต้องการกลับคืนสู่โลกแห่งความเป็นจริงเพื่อกลืนกินทุกสิ่งในความมืด

- ****บทบาทในเรื่อง**:** ตัวร้ายหลักในช่วงท้ายของเรื่อง เธอถูกขังอยู่ในกระจกโดยตระกูลเงา แต่พยายามใช้ธิดาเป็นช่องทางในการกลับมา เธอถูกปิดผนึกในตอนที่ 19 แต่คำสาปของเธอยังหลงเหลืออยู่ในตัวธิดา

- ****ลักษณะเด่น**:** ร่างของเธอสูงใหญ่และเหมือนเงาที่เคลื่อนไหว ดวงตาเป็นสีดำสนิท และมีพลังที่สามารถควบคุมความมืดได้



10. ****ลูกสาวของป้าสาย (ชื่อไม่ระบุ)**** -

****อายุ**:** ไม่ระบุ (เสียชีวิตเมื่อหลายสิบปีก่อน)

- ****ลักษณะนิสัย**:** เด็กสาวที่อ่อนโยนแต่ถูกอสุรกายแห่งเงาครอบครอง เธอเต็มไปด้วยความโศกเศร้าและความรู้สึกผิดที่ไม่สามารถปกป้องแม่ของเธอได้

- ****บทบาทในเรื่อง**:** ตัวละครที่ปรากฏผ่านวิญญาณ เธอเป็นหนึ่งในวิญญาณที่ถูกขังอยู่ในกระจก และช่วยธิดาในพิธีปิดผนึกตอนที่ 19 โดยปรากฏตัวครั้งสุดท้ายเพื่อกล่าวคำขอบคุณ

- ****ลักษณะเด่น**:** เป็นวิญญาณที่สวมชุดโบราณ มีเครื่องประดับฝังอัญมณีสีดำ ซึ่งกลายเป็น "หัวใจแห่งเงา" ที่ใช้ในพิธี



Character Introductions for the Novel

"Mirror in a Lightless Room"

1. **Nicha** - **Age**: 17

- **Personality**: A courageous and inquisitive young woman with a fascination for the occult. Initially driven by boundless curiosity, her encounter with the mirror's curse forces her to confront her fears. As the story progresses, she develops mental fortitude and a sense of responsibility, particularly upon discovering her potential lineage as an heir of the Shadow Clan. She becomes more cautious but remains haunted by a deep-seated fear of being consumed by the curse of the Dark Goddess.

- **Role in the Story**: The protagonist, drawn into the mirror's curse and compelled to protect herself and those around her. She uncovers her connection to the Shadow



Clan, making her a prime target for the Shadow Beast and the Dark Goddess.

- ****Distinctive Traits****: A mark resembling an eye encircled by thorns appears on her arm, signifying her Shadow Clan heritage. She begins to hear whispers in her mind and catches glimpses of her shadow moving independently in her peripheral vision.

2. ****Kai**** - ****Age****: 18

- ****Personality****: Nicha's loyal friend, a rational and studious individual who is skeptical of the supernatural. Well-versed in local legends, he hides a personal connection to the mirror's curse, triggered by his brother's mysterious disappearance. As the story unfolds, he reveals his suppressed fear and guilt, struggling with the curse's lingering effects.



- ****Role in the Story****: Nicha's key ally in unraveling the mystery, Kai is also an heir of the Shadow Clan. A tattoo of an eye on his wrist vanishes after a sealing ritual in Chapter 19, though he occasionally succumbs to brief possession by the Shadow Beast.

- ****Distinctive Traits****: Knowledgeable about local history and folklore, Kai occasionally exhibits strange behavior, as if controlled by an external force, with his eyes turning stark white during these episodes.

3. ****Aunt Sai**** - ****Age****: Approximately 70

- ****Personality****: A reserved and enigmatic elderly woman with deep knowledge of ancient rituals. Revered and feared as a local shaman, she initially serves as a guide but later reveals her own ties to the Shadow Clan and the tragic loss of her daughter to the mirror's curse. Her resolve to help Nicha break the curse is unwavering.



- ****Role in the Story****: A mentor to Nicha and Kai in their battle against the Shadow Beast, she holds the knowledge to seal the curse and possesses the “Heart of Shadow,” a pendant belonging to her late daughter, essential for the ritual.

- ****Distinctive Traits****: Her piercing gaze and commanding voice carry an air of authority. She speaks in cryptic, archaic phrases and wears her daughter's pendant, embedded with a black gem.

4. ****Lalita**** - ****Age****: Unknown (died 50 years ago)

- ****Personality****: A timid yet curious girl whose spirit is trapped within the mirror after falling victim to its curse. She attempts to warn Nicha against repeating her mistakes and, in the climax, aids Nicha by dragging the Shadow Beast back into the darkness.



- **Role in the Story**: Appearing through diaries, dreams, and as a spectral figure, Lalita provides critical insights into the mirror's origins and may be an ancestor of Nicha.

- **Distinctive Traits**: A sorrowful and fearful spirit, she appears in antique clothing with tear-streaked cheeks, embodying her tragic fate.

5. **Mimic Shadow** - **Age**: None (supernatural entity)

- **Personality**: Cunning, deceitful, and malevolent, it perfectly mimics its victims' appearances and exploits human fears to manipulate them. It is later revealed to be an extension of the Shadow Beast.

- **Role in the Story**: A secondary antagonist, this malevolent spirit is imprisoned within the mirror and seeks to possess Nicha and others to escape the lightless realm.



- ****Distinctive Traits****: Its chilling smile and hollow eyes evoke dread. Its icy voice can partially control its victims' minds.

6. ****Antique Shop Owner**** - ****Age****: Approximately 50

- ****Personality****: A seemingly friendly middle-aged man with hidden motives. He is evasive about the origins of his wares and, in the story's conclusion, reveals he knows more about the mirror than he admits, possibly linking him to the Shadow Clan.

- ****Role in the Story****: He introduces the cursed mirror into the narrative, subtly enabling its movement to find new victims. His final appearance, marked by a cryptic smile, hints at future schemes.

- ****Distinctive Traits****: His insincere smile and tendency to avoid eye contact when questioned about the mirror's origins suggest deeper secrets.



7. **Arhit (The Last Shadow Guardian)** -

****Age**:** Unknown (died a century ago)

- ****Personality**:** A resolute yet despairing elderly man, once a shaman and the final Shadow Guardian who sought to protect his village from the Shadow Beast. Cursed to serve the entity eternally, he carries a heavy burden of failure.

- ****Role in the Story**:** Appearing in Nicha's dreams and through his "Chronicles of the Shadow Guardian," he provides vital information about the Shadow Clan and the method to destroy the mirror.

- ****Distinctive Traits**:** A spirit with glowing red eyes, clad in a black robe, he appears in Nicha's dreams to warn her of her destiny.



8. ****Shadow Beast**** -

****Age****: None (ancient malevolent spirit)

- ****Personality****: Cruel and consumed by rage, it seeks to possess human bodies to escape the lightless realm, using the Mimic Shadow as its tool to ensnare victims.

- ****Role in the Story****: The primary antagonist in the story's early arcs, this malevolent spirit is trapped within the mirror and relentlessly pursues Nicha and Kai to claim their bodies.

- ****Distinctive Traits****: Its form resembles black smoke with blazing red eyes, and its thunderous voice can manipulate shadows.



9. ****Dark Goddess**** -

****Age****: None (ancient supernatural entity)

- ****Personality****: Beautiful yet malevolent, she is the source of the curse and seeks to return to the mortal world to engulf it in darkness.

- ****Role in the Story****: The main antagonist in the story's latter arcs, imprisoned within the mirror by the Shadow Clan, she attempts to use Nicha as a vessel for her return. Though sealed in Chapter 19, her curse lingers within Nicha.

- ****Distinctive Traits****: Her towering, shadow-like form and pitch-black eyes exude power, capable of controlling darkness itself.



10. **Aunt Sai's Daughter (Name Unknown)** -

Age: Unknown (died decades ago)

- **Personality:** A gentle young woman overtaken by the Shadow Beast, her spirit is filled with sorrow and guilt for failing to protect her mother.

- **Role in the Story:** Appearing as a spirit trapped within the mirror, she aids Nicha during the sealing ritual in Chapter 19, making a final appearance to express gratitude.

- **Distinctive Traits:** A spirit in antique clothing, adorned with a pendant embedded with a black gem, known as the "Heart of Shadow," crucial to the ritual.



ตอนที่ 1

ปฐมบท "ส่องกระจก ในห้องไร้แสง"

ในหมู่บ้านเล็กๆ ที่ซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางป่าเขาที่ยากจะเข้าถึง มีบ้านร้างหลังหนึ่งที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “บ้านไร้เงา” มาช้านานนับร้อยปี บ้านหลังนี้ตั้งตระหง่านอยู่บนเนินเขาที่ปกคลุมด้วยหมอกหนาที่ยังคงปกปิดความลับอันน่าสะพรึงกลัว ชาวบ้านเล่าขานกันว่า ทุกคนที่กล้าก้าวเข้าไปในบ้านหลังนั้น ไม่เคยมีใครกลับออกมาอีกเลย บางคนบอกว่าได้ยินเสียงกรีดร้องดังลอยมาจากในบ้านยามค่ำคืน

บางคนเล่าว่าเห็นเงาดำเคลื่อนไหวอยู่หลังหน้าต่าง ที่แตกหัก แม้บ้านจะถูกทิ้งร้างมานานนับศตวรรษ เด็กสาววัย 17 ปี ผู้หลงใหลในเรื่องลึกลับและตำนานท้องถิ่น ตัดสินใจท้าทายคำเตือนของผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน เธอไม่เชื่อในคำเล่าลือที่ฟังดูเหมือนนิทานหลอกเด็ก เธอคิดว่ามันคงเป็นแค่เรื่องแต่งเพื่อป้องกันไม่ให้เด็ก ๆ เข้าไปในบ้านร้างที่อาจอันตรายจากโครงสร้างที่ผุพัง



เธอก็ตัดสินใจพิสูจน์ด้วยตัวเอง โดยพกเพียงไฟฉายคู่มือและความกล้าที่เกินตัว มุ่งหน้าไปยังบ้านร้างในคืนที่ท้องฟ้ามืดมิดไร้ดวงจันทร์เมื่อมาถึงหน้าบ้าน กลิ่นอับชื้นและความเปียกที่หนักอึ้งต้อนรับเธอทันที ประตูไม้ผุพังส่งเสียงดังแหลมเมื่อถูกผลักออก ฝุ่นฟุ้งกระจายไปในอากาศราวกับหมอกบางๆ นิชาก้าวเข้าไปในห้องโถงของบ้าน ไฟฉายในมือส่องไปยังมุมต่างๆ เผยให้เห็นเฟอร์นิเจอร์เก่าคร่ำครึที่ถูกทิ้งร้างมานาน

โต๊ะไม้ที่ขาหักครึ่งตัว โซฟาที่ผ้าขาดวินจนเห็นสปริงด้านใน และชั้นวางหนังสือที่เต็มไปด้วยใยแมงมุม ทุกอย่างในบ้านดูเหมือนถูกหยุดเวลาไว้เมื่อหลายสิบปีก่อน

แต่สิ่งที่ดึงดูดสายตาของนิชาไม่ใช่เฟอร์นิเจอร์เหล่านั้น มันคือกระจกบานใหญ่ที่ตั้งอยู่กลางห้องโถง กรอบไม้ของกระจกแกะสลักเป็นลวดลายดอกไม้และเถาวัลย์ที่ดูประณีตอย่างน่าประหลาดใจเมื่อเทียบกับสภาพของบ้าน กระจกนั้นสะอาดเกินไป ไม่มีฝุ่นเกาะแม้แต่หยดน้ำ ราวกับมีคนคอยดูแลมันทุกวัน

นิชารู้สึกถึงความหนาวเย็นที่แผ่ออกมาจากกระจก แม้ว่าเธอจะยังยืนห่างจากมันอยู่หลายก้าวเธอเดินเข้าไปใกล้ มือที่ถือไฟฉายสั่นเล็กน้อย เธอยกไฟฉายขึ้นส่องกระจก แต่สิ่งที่สะท้อน



กลับมาไม่ใช่ใบหน้าของเธอ ในกระจกนั้น เธอเห็นห้องที่แตกต่างออกไป ห้องที่มีดสนิทไร้แสงใดๆ รวากับแสงจากไฟฉายของเธอถูกดูดกลืนเข้าไปในความมืดนั้น ตรงกลางห้องนั้น มีเงาร่างๆ ของใครบางคนยืนนิ่งอยู่ เงาคนนั้นมีใบหน้าเหมือนนิชาทุกประการ แต่ดวงตาของมันเป็นว่างเปล่า และรอยยิ้มของมันชวนขนลุกจนหัวใจของนิชาเต้นแรงราวจะหลุดออกจากอก

“เธอเห็นฉันแล้วสินะ” เสียงกระซิบดังขึ้นจากในกระจก เสียงนั้นแหบพร่า และ เย็นเยียบราวกับลมหนาวที่พัดผ่านช่องกระดุก นิชาตกใจจนไฟฉายหล่นจากมือ แสงไฟกระพริบสองสามครั้งก่อนจะดับลง ห้องทั้งห้องจมลงในความมืดสนิท เธอพยายามกรีดร้อง แต่ไม่มีเสียงใดหลุดออกมา มีเพียงเสียงฝีเท้าค่อยๆ เดินเข้ามาใกล้จากในความมืด เสียงนั้นดังชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ จนเธอรู้สึกถึงลมหายใจเย็นๆ ที่เป่ารดต้นคอ

ทันใดนั้น กระจกเริ่มสั่นไหว รวากับมีบางอย่างพยายามผลักดันตัวเองออกมา นิชารู้สึกถึงมือเย็นเฉียบที่สัมผัสไหล่ของเธอ เธอสะดุ้งตัวหนีและวิ่งไปข้างหน้าโดยไม่รู้ทิศทาง ความมืดเหมือนจะกลืนกินทุกอย่างก้าว เธอสะดุดบางอย่างและล้มลง



เมื่อคลำดู เธอพบกล่องไม้เก่าๆ ฝากล่องมีรอยขีดข่วนเหมือนถูกกรงเล็บขูด เธอเปิดออกและพบสมุดบันทึกเล่มเล็กหน้าปกมีชื่อจารึกว่า “ลลิตา” นิชาไม่มีเวลาคิดมาก เธอคว้าสมุดไว้และวิ่งต่อไปจนเจอประตูไม้ผู้พัง เธอผลักมันออกและพบว่าตัวเองกลับมาอยู่ในห้องโถงของบ้านร้าง กระจกบานใหญ่ยังคงตั้งอยู่หนึ่งๆ รวากับไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่เมื่อนิชามองเงาสะท้อนของตัวเอง เธอสังเกตเห็นรอยยิ้มเล็กๆ ที่ไม่ใช่ของเธอแวบขึ้นในกระจก เธอรู้สึกหนาวเย็นไปทั้งตัว และตระหนักได้ทันทีว่า เธออาจเพิ่งปลุกบางสิ่งที่ไม่ควรถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมา

****Chapter 1****

****Gazing into the Mirror in a Lightless Room****

In a remote village nestled within the impenetrable embrace of forested mountains, there stood an abandoned house the villagers called “The Shadowless House.” For over a century, it loomed atop a hill shrouded in thick fog,



guarding secrets too terrifying to unravel. Local legends warned that no one who dared cross its threshold ever returned. Some claimed to hear anguished screams echoing from within during the dead of night. Others swore they saw dark silhouettes moving behind shattered windows, despite the house's long abandonment.

Nicha, a 17-year-old girl captivated by mysteries and local folklore, dismissed these tales as mere bedtime stories meant to deter children from exploring a crumbling, hazardous ruin. Defiant of the village elders' warnings, she resolved to uncover the truth herself, armed only with a trusty flashlight and an audacity that outstripped her years. On a moonless night when the sky was cloaked in darkness, she set out for the forsaken house.

Upon reaching its entrance, Nicha was greeted by a musty odor and an oppressive silence. The decayed wooden door emitted a piercing creak as she pushed it open, stirring clouds of dust that hung in the air like a faint



mist. Stepping into the grand hall, her flashlight beam swept across the room, illuminating relics of a bygone era: a half-broken wooden table, a tattered sofa exposing rusted springs, and a bookshelf draped in cobwebs. The house seemed frozen in time, untouched for decades.

Yet it was not the dilapidated furniture that seized Nicha's attention. At the heart of the hall stood a large mirror, its intricately carved wooden frame adorned with delicate floral and vine motifs, strikingly pristine compared to the house's decay. The mirror's surface was impossibly clean, unmarred by even a speck of dust, as though tended to daily. A chill emanated from it, palpable even from several paces away.

Nicha approached, her trembling hand raising the flashlight. But the reflection that greeted her was not her own. Instead, the mirror revealed a pitch-black room devoid of light, as if her flashlight's beam had been swallowed by the void. In the center stood a shadowy figure, motionless.



Its face mirrored Nicha's exactly, yet its eyes were hollow, and its eerie smile sent her heart pounding as though it might burst from her chest.

"You see me now, don't you?" a hoarse, icy whisper rasped from within the mirror, like a winter wind slicing through bone. Startled, Nicha dropped her flashlight. Its beam flickered briefly before extinguishing, plunging the room into absolute darkness. She tried to scream, but no sound escaped. Only the slow, deliberate sound of footsteps approached from the void, growing louder until she felt a cold breath graze the nape of her neck.

Suddenly, the mirror began to quiver, as if something were straining to break free. A frigid hand grazed Nicha's shoulder. She wrenched herself away and stumbled blindly forward, the darkness devouring her every step. Tripping over an object, she fell, her hands landing on a weathered wooden box. Its surface bore deep scratches, as



though clawed by some beast. Inside, she found a small notebook, its cover inscribed with the name “Lalita.”

With no time to think, Nicha clutched the notebook and scrambled onward until she reached the decayed door. Bursting through, she found herself back in the grand hall. The great mirror stood silent, as if nothing had transpired. But as Nicha caught her reflection, she glimpsed a faint, unfamiliar smile flicker across the glass—a smile that was not her own. A bone-deep chill coursed through her, and in that moment, she realized she may have awakened something that should have remained undisturbed.



ตอนที่ 2

"เสียงจากเงามืด"

ณิชายืนตัวสั่นในห้องไร้แสงที่เธอถูกดึงเข้ามา ความมืดรอบตัวหนักอึ้งราวกับมีน้ำหนักรกดทับร่างของเธอ เงาของเด็กสาวที่เหมือนเธอทุกประการยิ่งกว้างขึ้น ดวงตาวางเปล่าจ้องมองราวจะดูวิญญาณ เธอพยายามถอยหลัง แต่กำแพงเย็นเฉียบขวางไว้ กระจกที่พาเธอมาที่นี้หายไปแล้ว เหลือเพียงความมืดที่หนาแน่น และกลิ่นอับชื้นที่คลุ้งอยู่ในอากาศ "อย่ากลัว" เงาคนนั้นพูด เสียงของมันนุ่มนวลแต่แฝงด้วยความเย็นชาที่ทำให้ขนลุก "ฉันรอเธอมานานแล้ว"

"เธอคือใคร? ที่นี่คือที่ไหน?" ณิชาถาม เสียงของเธอสั่นเครือ เธอพยายามควบคุมความกลัว แต่หัวใจของเธอเต้นแรงจนเจ็บหน้าอก

เงาคนนั้นหัวเราะเบาๆ เสียงหัวเราะนั้นดังก้องอยู่ในความมืด "คำถามเดิมๆ เสมอเลย... เธอจะรู้เมื่อถึงเวลา" ก่อนที่ณิชาจะถามต่อ เสียงกระซิบดังขึ้นจากทุกทิศทาง ราวกับมีคนนับสิบซ่อนอยู่ในความมืด เสียงเหล่านั้นพูดซ้ำคำว่า "อย่ามอง" ไม่หยุด เสียง



นั่นดังซ้ำๆ จนกลายเป็นเสียงที่ทรมานจิตใจ นิชาารู้สึกถึงนิ้วมือเย็นๆ สัมผัสไหล่ของเธอ เธอสะบัดตัวหนีและวิ่งไปข้างหน้าโดยไม่รู้ทิศทาง ความมืดเหมือนจะกลืนกินทุกอย่างก้าว เธอวิ่งไปชนกำแพงหลายครั้ง รู้สึกถึงรอยขีดข่วนบนฝ่ามือเมื่อพยายามคลำหาทางออกทันใดนั้น เท้าของเธอสะดุดบางอย่าง เธอล้มลงและคลำเจอกล่องไม้เก่าๆ ที่เธอเคยพบในห้องโถง กล่องนั้นยังอยู่ในมือของเธอราวกับมันถูกส่งมาด้วยพลังบางอย่าง เธอเปิดมันออกอีกครั้ง และหยิบสมุดบันทึกของลลิตาขึ้นมา

ด้วยความมืด เธอไม่สามารถอ่านอะไรได้ แต่สัมผัสของกระดาษเก่าที่หยาบกร้านทำให้เธอรู้สึกเหมือนมีบางอย่างในสมุดนี้ที่สำคัญ เธอเก็บมันไว้ในกระเป๋าเสื้อและลุกขึ้นวิ่งต่อไปในความมืด เสียงฝีเท้าดังโกล้งเข้ามาเรื่อยๆ เสียงนั้นไม่ใช่เสียงของมนุษย์ มันดังเป็นจังหวะแปลกๆ ราวกับสิ่งที่ตามเธอมาไม่ได้เดินด้วยขาสองข้าง นิชาารู้สึกถึงลมหายใจเย็นๆ ที่เป่ารดต้นคอของเธอ

เธอหลับตาลงแน่น สวดมนต์ในใจ ขอให้ทุกอย่างเป็นเพียงฝันร้าย แต่เมื่อลืมตาขึ้น เธอกลับพบว่าตัวเองยืนอยู่ในห้องที่เห็นในกระจก ห้องที่ไร้แสง ไร้ทางออก และไร้ความหวังเงาราวๆ ที่เธอเห็นตอนแรกค่อยๆ ชัดเจนขึ้น มันคือเด็กสาวที่มีใบหน้าเหมือน



นิชาทุกประการ แต่ดวงตาของเธอว่างเปล่า และรอยยิ้มของเธอเต็มไปด้วยความชั่วร้าย

“ยินดีต้อนรับ” เงาคนนั้นกล่าว “ที่นี่คือที่ของเรา... ตลอดกาล” นิชารู้สึกถึงความสิ้นหวังที่แผ่ซ่านไปทั่วร่าง เธอพยายามมองหาทางออก แต่ทุกทิศทางมีเพียงความมืด เสียงกระซิบเริ่มดังขึ้นอีกครั้ง คราวนี้นั้นไม่ใช่แค่คำว่า “อย่ามอง” แต่เป็นประโยคที่ชัดเจนกว่านั้น “เธอจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของเรา” เสียงนั้นดังซ้ำๆ จนนิชารู้สึกเหมือนสมองของเธอกำลังจะแตกสลาย เธอก้มลงกอดตัวเองแน่น พยายามรวบรวมสติ แต่เงาคนนั้นค่อยๆ เดินเข้ามาใกล้ รอยยิ้มของมันก็กว้างขึ้นจนน่าสะพรึง

Chapter 2

Whispers from the Shadows

Nicha stood trembling in the lightless void she had been pulled into, the darkness pressing against her like a tangible weight. The shadowy figure—a perfect mirror of



herself—widened its sinister smile, its hollow eyes boring into her as though seeking to drain her soul. She tried to step back, but an icy wall blocked her retreat. The mirror that had brought her here had vanished, leaving only suffocating darkness and the cloying stench of damp decay.

“Don’t be afraid,” the shadow spoke, its voice soft yet laced with a chilling edge that sent shivers down Nicha’s spine. “I’ve been waiting for you for a long time.”

“Who are you? Where is this place?” Nicha asked, her voice quivering. She fought to suppress her fear, but her heart pounded so fiercely it ached in her chest.

The shadow let out a low, echoing laugh that reverberated through the void. “Always the same questions... You’ll understand when the time comes.”

Before Nicha could press further, whispers erupted from all directions, as though a dozen unseen figures lurked in the dark. The voices repeated a single phrase—“Don’t



look”—over and over, their relentless chant morphing into a torment that clawed at her mind. Cold fingers brushed her shoulder, and she wrenched herself free, bolting forward into the unknown. The darkness seemed to devour her every step. She collided with walls repeatedly, her palms scraping against rough surfaces as she groped for an escape.

Suddenly, her foot caught on something, and she fell. Her hands found the familiar wooden box she had discovered in the grand hall, inexplicably still with her, as if delivered by some unseen force. She opened it again and retrieved Lalita’s notebook. In the impenetrable dark, she couldn’t read its contents, but the coarse texture of the aged paper hinted at its significance. Tucking it into her jacket pocket, she staggered to her feet and ran on.

The sound of footsteps pursued her, drawing closer. They were not human—erratic, with an unnatural rhythm, as though whatever stalked her did not move on two legs. A cold breath grazed the back of her neck. Nicha squeezed



her eyes shut, silently praying that this was merely a nightmare. But when she opened them, she found herself standing in the room she had glimpsed in the mirror—a place devoid of light, exits, or hope.

The faint silhouette she had seen earlier grew sharper. It was a girl, identical to Nicha in every detail, but with vacant eyes and a smile steeped in malevolence. “Welcome,” the shadow said. “This is our place... forever.”

Despair flooded Nicha’s being. She scanned for an escape, but every direction offered only darkness. The whispers resumed, no longer just “Don’t look,” but a clearer, more ominous decree: “You will become one of us.” The words repeated relentlessly, threatening to shatter her sanity. Nicha curled into herself, clutching her body tightly as she struggled to hold onto her resolve. But the shadow drew closer, its smile stretching wider, filling her with dread.



ตอนที่ 3

"สมุดของลลิตา"

ณิชากลับถึงบ้านด้วยหัวใจที่เต้นระรัว เธอปิดประตูห้อง และล็อกกลอนแน่นหนา ความรู้สึกหวาดกลัวยังคงติดตามเธอมา แม้จะออกจากบ้านร้างแล้ว

เธอนั่งลงบนเตียง มื่อยังสั่นขณะหยิบสมุดบันทึกของลลิตาออกมาจากกระเป๋าเสื้อ หน้าปกของสมุดมีรอยขีดข่วนราวกับถูกกรงเล็บขูด ตัวอักษรที่เขียนชื่อ "ลลิตา" ดูสั่นเทา ราวกับผู้เขียนอยู่ในสภาวะหวาดกลัวสุดขีดเมื่อเปิดสมุดออก กลิ่นกระดาษเก่าปะทะจมูกของเธอ หน้าแรกเขียนด้วยลายมือที่ค่อนข้างเรียบร้อย ราวกับลลิตายังอยู่ในสภาวะปกติ

"วันที่ 12 มีนาคม 2518 ฉันพบกระจกบานหนึ่งในบ้านร้างบนเนินเขา กระจกนั้นสวยงามจนน่าประหลาดใจ แต่ฉันรู้สึกถึงบางอย่างที่ผิดปกติ มันเหมือนมีคนจ้องมองฉันจากในนั้น"

ณิชาอ่านต่อไป หน้าแล้วหน้าเล่า ลลิตาเล่าถึงกระจกที่ "พูดได้" และชวนเธอเข้าไปใน "โลกที่ไม่มีแสง" ลลิตาเขียนว่า



กระจกนั้นเริ่มเปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่เธอเข้าไปในบ้านร้างครั้งที่สอง เงามองเธอในกระจกเริ่มพูดถึงสิ่งที่เธอไม่เคยคิด บางครั้งมันบอกให้เธอทำร้ายตัวเอง บางครั้งมันหัวเราะเยาะเมื่อเธอร้องไห้หน้าแล้วหน้าเล่า ลายมือของลลิตาค่อยๆ สั่นเทามากขึ้น บางหน้ามีรอยเปื้อนสีแดงเข้มที่น่าสงสัย

นิสาสัมผัสได้ถึงความหวาดกลัวของลลิตาผ่านตัวอักษรเหล่านั้นในหน้าสุดท้าย ลลิตาเขียนด้วยลายมือที่แทบอ่านไม่ออก “มันไม่ใช่ฉัน มันอยู่ในตัวฉันแล้ว ฉันไม่สามารถหนีได้ ฉันได้ยินเสียงมันในหัวของฉันตลอดเวลา ถ้าใครพบสมุดเล่มนี้ อย่าเข้าไปในบ้านนั้น อย่าส่องกระจก!” ประโยคสุดท้ายถูกขีดทับด้วยรอยขีดข่วนที่รุนแรงจนกระดาษขาดวิน นิซารู้สึกหนาวเย็นไปทั้งตัว

เธอเริ่มสงสัยว่าเงาคนนั้นในกระจกอาจไม่ใช่แค่ภาพสะท้อน แต่เป็นบางสิ่งที่รอคอยเหยื่อมานานเพื่อหาความจริง เธอตัดสินใจค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากหอสมุดหมู่บ้าน เธอพบหนังสือเก่าเล่มหนึ่งที่บันทึกเหตุการณ์คนหายตัวไปในหมู่บ้านเมื่อ 50 ปีก่อน ซึ่งตรงกับช่วงเวลาที่ลลิตาเขียนสมุดบันทึก เด็กสาวหลายคนหายตัวไปใกล้บ้านร้าง โดยทุกคนมีจุดร่วมคือพูดถึง “กระจกที่มองกลับมา” ก่อนจะหายไป



นิชารู้สึกถึงความเชื่อมโยงที่ชัดเจน และยังทำให้เธอกลัวมากขึ้นคืนนั้น นิชาฝันถึงห้องไร้แสง เธอเห็นลลิตายืนอยู่ตรงหน้าต่าง ดวงตาของลลิตาเต็มไปด้วยความหวาดกลัว “อย่ากลับไป” ลลิตากระซิบ “มันจะไม่ปล่อยเธอ” เสียงของลลิตาดังก้องอยู่ในหัวของนิชาแม้หลังจากตื่นนอน เมื่อเธอตื่นขึ้น เธอพบรอยขีดข่วนบนแขนตัวเอง รูปแบบเหมือนรอยบนสมุดของลลิตา เธอรู้สึกถึงความเย็นเยียบที่แผ่ซ่านไปทั่วร่าง และตระหนักว่าคำสาปของกระจกอาจเริ่มส่งผลกระทบต่อเธอแล้ว

Chapter 3

Lalita's Notebook

Nicha returned home with her heart hammering in her chest. She slammed her bedroom door shut and secured the lock, but the dread that had followed her from the abandoned house lingered like a shadow. Sitting on her bed, her hands still trembling, she pulled Lalita's notebook



from her jacket pocket. The cover bore claw-like scratches, and the name “Lalita” was inscribed in unsteady, fearful handwriting, as though written under duress.

Opening the notebook, Nicha was met with the musty scent of aged paper. The first page bore neat handwriting, suggesting Lalita had been in a composed state when she began.

“March 12, 1975. I found a mirror in the abandoned house on the hill. It’s startlingly beautiful, but something about it feels wrong. It’s as if someone is watching me from within.”*

Nicha read on, page after page. Lalita described a mirror that “spoke” to her, beckoning her into a “world without light.” She wrote that the mirror began to change after her second visit to the house. Her reflection started speaking thoughts she hadn’t conceived, sometimes urging her to harm herself, other times mocking her tears with cruel laughter. As the entries progressed, Lalita’s handwriting



grew increasingly erratic. Some pages were marred with dark red stains that raised chilling suspicions. Through the words, Nicha could feel Lalita's mounting terror.

On the final page, Lalita's handwriting was nearly illegible: **"It's not me anymore. It's inside me. I can't escape. I hear its voice in my head all the time. If anyone finds this notebook, do not enter that house. Do not look into the mirror!"** The last sentence was violently scratched out, the paper torn by the force of the marks. A cold shiver coursed through Nicha's body.

She began to suspect that the figure in the mirror was no mere reflection but a malevolent entity lying in wait for its next victim. Determined to uncover the truth, Nicha visited the village library. There, she discovered an old book chronicling disappearances in the village from fifty years ago—the same period as Lalita's entries. Several young girls had vanished near the abandoned house, all sharing one eerie detail: they had spoken of a "mirror that looked



back” before disappearing. The connection was undeniable, and it deepened Nicha’s fear.

That night, Nicha dreamed of the lightless room. Lalita stood before her, eyes brimming with terror. “Don’t go back,” Lalita whispered. “It won’t let you go.” Her voice echoed in Nicha’s mind even after she awoke. When Nicha stirred, she discovered scratches on her arm, their pattern eerily identical to those on Lalita’s notebook. A bone-chilling cold spread through her, and she realized with dawning horror that the mirror’s curse might already be taking hold.



ตอนที่ 4

“เพื่อนที่รู้ความลับ การเผชิญหน้า และปริศนาของเธอ”

ธิดาตื่นเข้ามาด้วยความรู้สึกหนักอึ้งในใจ รอยขีดข่วนบนแขนของเธอยังคงอยู่ รวากับเป็นเครื่องเตือนใจถึงสิ่งที่เธอพบในบ้านร้าง เธอตัดสินใจเล่าเรื่องทั้งหมดให้ “กาย” เพื่อนสนิทของเธอฟัง

กายเป็นเด็กหนุ่มวัย 18 ปีที่ชอบค้นคว้าและไม่เชื่ออะไรง่ายๆ เขาสนใจเรื่องเหนือธรรมชาติ แต่ก็มักจะมองทุกอย่างด้วยเหตุผล เขานั่งฟังเรื่องราวของธิดาด้วยสีหน้าจริงจัง ขณะที่ธิดายื่นสมุดบันทึกของลลิตาให้เขาดู กายพลิกดูสมุดบันทึกอย่างระมัดระวัง เขาสังเกตเห็นรอยเปื้อนสีแดงเข้มที่หน้าสุดท้าย

“นี่อาจเป็นเลือด” เขาพูดด้วยน้ำเสียงจริงจัง “เราต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระจกนี้ ฉันไม่เชื่อว่ามันเป็นแค่เรื่องบังเอิญ” เขาขอถ่ายภาพรอยขีดข่วนบนแขนของธิดาเพื่อเปรียบเทียบกับรอยในสมุด และเสนอให้ไปที่ห้องสมุดหมู่บ้านเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมทั้งสองเดินทางไปห้องสมุดหมู่บ้าน ซึ่งเป็น



อาคารเก่าๆ ที่เต็มไปด้วยกลิ่นกระดาษเก่าและชั้นหนังสือที่เต็มไปด้วยฝุ่น

หลังจากค้นหาอยู่หลายชั่วโมง พวกเขาพบหนังสือเก่าเกี่ยวกับตำนานท้องถิ่น หนังสือเล่มนั้นพูดถึง “กระจกแห่งเงา” ซึ่งถูกสร้างโดยหมอผีเมื่อร้อยปีก่อนเพื่อขังวิญญาณชั่วร้าย กระจกนั้นจะล่องลอยผู้ที่อยากรู้อยากเห็น และเมื่อเข้าไปใน “โลกไร้แสง” พวกเขาจะถูกแทนที่ด้วยเงาของตัวเอง ซึ่งจะใช้ร่างนั้นเดินในโลกแห่งความเป็นจริงกายอ่านต่อไปด้วยสีหน้าที่เคร่งเครียด

“มันบอกว่ากระจกนี้ถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น และทุกครั้งที่มันปรากฏขึ้น จะมีคนหายตัวไป” เขาหันไปมองธิดา “ถ้าสิ่งที่ลิลิตาเขียนเป็นความจริง เธออาจอยู่ในอันตราย” ธิดารู้สึกถึงความหนาวเย็นที่แผ่ซ่านไปทั่วร่าง เธอเริ่มได้ยินเสียงกระซิบในหัว โดยเฉพาะเมื่ออยู่คนเดียว เสียงนั้นบอกให้เธอกลับไปที่กระจกกายเสนอให้กลับไปที่บ้านร้างเพื่อทำลายกระจก แต่ธิดายังลังเล เธอรู้สึกว่าบางอย่างในตัวเธอเปลี่ยนไป

เธอเริ่มเห็นภาพแวบๆ ของเงาคนนั้นในมุมตา แม้แต่ในบ้านของตัวเอง คือนั่น ขณะที่ธิดาถอนหายใจ เธอรู้สึกถึงลมหายใจเย็นๆ ที่หน้าผาก เมื่อลืมนตา เธอเห็นเงาของตัวเองยืนอยู่ปลาย



เสียง แม้ว่าจะไม่มีกระจกในห้อง เธอกรีดร้องออกมาและเปิดไฟ
ทันที แต่เจ้านั้นหายไปราวกับไม่เคยอยู่ที่นั่น

“การเผชิญหน้า”

นิชาและกายตัดสินใจกลับไปที่บ้านร้างในตอนกลางวัน
เพื่อลดความน่ากลัวลง พวกเขาพกค้อนและอุปกรณ์ที่คิดว่าจะใช้
ทำลายกระจกได้ กายยังพกกล้องถ่ายรูปไปด้วย เพื่อว่าพวกเขา
จะสามารถเก็บหลักฐานอะไรบางอย่างได้ ระหว่างทางไปบ้านร้าง
นิชารู้สึกถึงความกดดันในอก เสียงกระซิบในหัวของเธอดังขึ้น
เรื่อยๆ

“กลับมา... เธอหนีฉันไม่ได้” เธอพยายามเพิกเฉย แต่ยิ่ง
ใกล้บ้านร้างมากเท่าไร เสียงนั้นยิ่งดังขึ้นเมื่อเข้าไปในห้องโถง
กระจกบานนั้นยังคงตั้งอยู่อย่างเงียบงัน แต่ครั้งนี้มันสะท้อนภาพ
ของห้องที่เต็มไปด้วยเงาคนยืนเรียงกัน เงาเหล่านั้นหันมามองนิ
ชาและกายพร้อมกัน ดวงตาของพวกมันว่างเปล่าและเต็มไปด้วย
ความโกรธ



นิชารู้สึกถึงความเย็นที่แผ่ออกมาจากกระจก มันรุนแรงจนเธอต้องก้าวถอยหลังกายยกค้อนขึ้น แต่ก่อนที่จะทุบกระจก เสียงกรีดร้องดังขึ้นจากในกระจก ตามด้วยเสียงหัวเราะที่ทำให้ทั้งสองตัวสั่น กระจกเริ่มสั่นไหว

และเงาของนิชาก้าวออกมาจากกระจก มันยิ้มและพูดว่า “ทำไมต้องทำลายบ้านของฉัน?” เสียงของมันเย็นเยียบและเต็มไปด้วยความโกรธ นิชารู้สึกถึงพลังบางอย่างที่ดึงเธอเข้าไปใกล้กระจก เธอพยายามต้าน แต่ร่างของเธอเหมือนถูกควบคุม

กายคว่ำแขนเธอไว้และลากเธอออกจากบ้านได้ทันเวลา ขณะที่ทั้งสองวิ่งออกมา นิชาได้ยินเสียงในหัวชัดเจนกว่าที่เคย “เธอหนีฉันไม่ได้หรอก” เสียงนั้นดังก้องอยู่ในหัวของเธอตลอดทางกลับบ้าน เมื่อกลับถึงบ้าน นิชาพบว่าสมุดของลลิตาหายไปจากห้องของเธอ และบนโต๊ะมีข้อความเขียนด้วยหมึกแดง: “ครั้งหน้าเธอจะอยู่กับฉัน”



“ปริศนาของเงา”.....

นิชาและกายเริ่มรู้สึกหมดหวังกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความกลัวของนิชายิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อเธอเริ่มเห็นเงาของตัวเองในทุกพื้นผิวสะท้อน ไม่ว่าจะเป็นหน้าต่าง น้ำในแก้ว หรือแม้แต่เงาบนกำแพง เธอรู้สึกเหมือนถูกจับตามองตลอดเวลา กายเองก็เริ่มมีท่าทีแปลกไป เขาดูเงียบขรึมและมักจ้องมองนิชานานเกินไปทั้งสองตัดสินใจไปหา “ป้าสาย”

“ป้าสาย” หญิงชราที่ชาวบ้านเชื่อว่าเป็นหมอผีแห่งหมู่บ้าน ป้าสายอาศัยอยู่ในกระท่อมเล็กๆ ที่ห่างจากหมู่บ้าน กระท่อมของเธอเต็มไปด้วยสมุนไพรแห้งและของแปลกๆ ที่แขวนไว้รอบบ้าน ป้าสายฟังเรื่องราวของนิชาด้วยสีหน้าเคร่งขรึม เธอบอกว่ากระจกนั้นไม่ใช่แค่วัตถุ แต่เป็นประตูสู่โลกที่วิญญาณชั่วร้ายถูกขังไว้ เงาที่นิชาเห็นคือ “เงาเลียนแบบ” ซึ่งจะคัดลอกตัวตนของเหยื่อและพยายามยึดร่างของพวกเขา

ป้าสายให้ยันต์กันภัยกับนิชาและบอกวิธีทำลายกระจก ต้องใช้เลือดของผู้ที่ถูกเลือกโดยกระจก ซึ่งในกรณีนี้ คือ นิชานั่นเอง นอกจากนี้ ต้องทำพิธีในคืนที่ไม่มีแสงจันทร์ เพราะนั่นคือช่วงที่พลังของกระจกอ่อนแอที่สุด นิชา ลังเล เธอกลัวว่าการใช้

"ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" 1



เลือดของตัวเองอาจทำให้เงาคนนั้นแข็งแกร่งขึ้น แต่เมื่อเงาของเธอเริ่มปรากฏในทุกพื้นผิวสะท้อน เธอรู้ว่าไม่มีทางเลือกอื่น

บ๊าสายยังเตือนอีกว่า เงาเลียนแบบสามารถเล่นกลกับจิตใจได้ มันจะทำให้เหยื่อเห็นในสิ่งที่ไม่จริง และอาจใช้คนรอบตัวเป็นเครื่องมือ นิชาเริ่มสงสัยในตัวเองมากขึ้น เพราะตั้งแต่กลับจากบ้านร้าง เขาดูไม่เหมือนตัวเองเลย คืนนั้น นิชาฝันถึงกาย แต่ในฝัน ดวงตาของเขากลายเป็นสีขาวโพลน และเขายิ้มด้วยรอยยิ้มที่เหมือนกับเงาเลียนแบบ

ติดตามตอนต่อไป
โปรดอ่านได้จากฉบับเต็ม



****Chapter 4****

*****"Friends Who Know Secrets, Confrontations,
and the Enigma of Shadows"*****

"Friends Who Know Secrets".....

Nicha woke with a heavy weight in her chest. The scratches on her arm lingered, a stark reminder of what she had encountered in the abandoned house. She decided to confide in "Guy," her closest friend.

Guy, an 18-year-old with a penchant for research and a skeptical mind, was fascinated by the supernatural but grounded in logic. He listened to Nicha's story with a serious expression. When she handed him Lalita's notebook, he examined it carefully, pausing at the dark red stain on the final page.

"This could be blood," he said gravely. "We need to learn more about that mirror. I don't believe this is a coincidence." He asked to photograph the scratches on



Nicha's arm to compare them with the marks in the notebook and suggested they visit the village library to dig deeper.

The two made their way to the village library, an old building filled with the musty scent of aged paper and dusty bookshelves. After hours of searching, they stumbled upon an ancient book of local legends. It described the "Mirror of Shadows," crafted a century ago by a shaman to trap malevolent spirits. The mirror lured the curious, and those who entered its "World Without Light" would be replaced by their own shadows, which would then walk the real world in their stead.

Guy's face grew tense as he read on. "It says the mirror has been passed down through generations, and every time it resurfaces, someone vanishes." He turned to Nicha. "If what Lalita wrote is true, you could be in danger."

A chill spread through Nicha's body. She began hearing whispers in her mind, especially when alone, urging her to return to the mirror. Guy proposed going back to the



abandoned house to destroy it, but Nicha hesitated. Something within her felt different. She started catching fleeting glimpses of that shadowy figure in the corner of her eye, even in her own home.

That night, as Nicha slept, she felt a cold breath on her forehead. When she opened her eyes, her own shadow stood at the foot of her bed, despite there being no mirror in the room. She screamed and flicked on the light, but the shadow vanished as if it had never been there.

"The Confrontation".....

Determined to face the mirror, Nicha and Guy returned to the abandoned house during the day to lessen the terror. They brought a hammer and tools they thought could shatter the mirror. Guy also carried a camera, hoping to capture evidence. On the way, Nicha felt a growing pressure in her chest. The whispers in her mind grew louder:



"Come back... You can't escape me."

She tried to ignore them, but the closer they got to the house, the more deafening the voice became.

Inside the grand hall, the mirror stood silently. This time, it reflected a room filled with shadowy figures standing in rows. The shadows turned to face Nicha and Guy in unison, their hollow eyes brimming with rage. A frigid aura emanated from the mirror, forcing Nicha to step back.

Guy raised the hammer, but before he could strike, a scream erupted from within the mirror, followed by chilling laughter that made them tremble. The mirror began to shake, and Nicha's shadow stepped out from it. It smiled and spoke in an icy, wrathful tone: "Why would you destroy my home?"

Nicha felt an unseen force pulling her toward the mirror. She fought back, but her body seemed beyond her control. Guy grabbed her arm and dragged her out of the



house just in time. As they fled, the voice in Nicha's head rang clearer than ever: *"You can't escape me."* It echoed in her mind all the way home.

When they reached her house, Nicha discovered that Lalita's notebook was missing from her room. On her desk, written in red ink, was a chilling message: *"Next time, you'll stay with me."*

"The Enigma of Shadows".....

Nicha and Guy felt increasingly hopeless as the situation spiraled. Nicha's fear intensified as she began seeing her shadow in every reflective surface—windows, water in a glass, even shadows on the wall. She felt watched at all times. Guy, too, started acting strangely. He grew quiet and stared at Nicha for uncomfortably long periods.



Desperate, they sought out “Aunt Sai,” an elderly woman revered in the village as a shaman. She lived in a small hut far from the village, surrounded by dried herbs and peculiar objects hanging around her home. Aunt Sai listened to Nicha’s story with a somber expression. She explained that the mirror was not merely an object but a gateway to a realm where malevolent spirits were imprisoned. The shadow Nicha saw was a “Mimic Shadow,” which copied its victim’s identity and sought to possess their body.

Aunt Sai gave Nicha a protective talisman and revealed the method to destroy the mirror: it required the blood of the one chosen by the mirror—in this case, Nicha. The ritual had to be performed on a moonless night, when the mirror’s power was at its weakest. Nicha hesitated, fearing that using her blood might strengthen the shadow. But as her shadow appeared in every reflective surface, she knew she had no other choice.



Aunt Sai warned that the Mimic Shadow could manipulate its victim's mind, conjuring illusions and even using those close to them as pawns. Nicha grew increasingly suspicious of Guy. Since their return from the abandoned house, he hadn't seemed like himself. That night, Nicha dreamt of Guy, but in her dream, his eyes were a blank, ghostly white, and his smile mirrored that of the Mimic Shadow.

To be continued
Please read the full version.



คำกล่าวท้ายเล่ม

สำหรับนิยาย "ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" 1 เมื่อเงามืดถูกปิดผนึก และ ความเงียบกลับคืนสู่หมู่บ้านเล็กๆ แห่งนี้ ณิชาคิดว่า ความสยองขวัญได้จบลงแล้ว

แต่ในส่วนลึกของจิตใจ เธอรู้ว่าบางสิ่งยังคงหลงเหลือ บางสิ่งที่เย็นเยียบ และ รอคอยอย่างอดทน เสี่ยงกระชิบในเงา สะท้อนยังคงดังก้องอยู่ในหัวของเธอ คำสาปของเทวีแห่งความมืด ไม่ได้หายไป มันเพียงซ่อนตัวอยู่ในตัวเธอ รอวันที่จะตื่นขึ้นอีกครั้ง

"ส่องกระจก ในห้องไร้แสง" อาจเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของฝันร้ายที่แท้จริง **ในเล่มที่สอง** ณิชาก็ต้องเผชิญหน้ากับความมืดที่ฝังลึกอยู่ในสายเลือดของเธอ และ ค้นหาความจริงที่ถูกซ่อนไว้ในอดีตของตระกูลเงา เธอจะสามารถทำลายคำสาปนี้ได้หรือไม่ หรือเธอจะกลายเป็นร่างใหม่ของเทวีแห่งความมืด? ความลับที่รออยู่ในเงามืดจะเข้มข้นยิ่งกว่าเดิม

และครั้งนี้ อาจไม่มีใครรอดพ้น เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเดินทางสู่ความสยองขวัญครั้งใหม่ ที่จะให้คุณไม่กล้ามองเงาสะท้อนของตัวเองอีกต่อไป พบกันในเล่มที่สอง



หากคุณกลัวพอที่จะเปิดอ่าน ด้วยความหวังว่าคุณจะ
รอคอยการกลับมาของความมืด

ในนามผู้เขียน “ประธานบอย”

วันที่ 21 เมษายน 2568

ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ติดต่อผู้เขียน / Contact the author

E-mail : thanapiphatchai@gmail.com

****Afterword****

For the novel ***Mirror in a Lightless Room*1**

When the shadows were sealed and silence returned to the small village, Nicha believed the horror had ended. Yet, deep within her heart, she knew something lingered—something cold, patient, and waiting. The whispers in the shadowed reflections still echoed in her



mind. The curse of the Dark Goddess had not vanished; it merely hid within her, biding its time to awaken once more.

Mirror in a Lightless Room may only be the beginning of a true nightmare. **In the second volume**, Nicha must confront the darkness rooted deep within her bloodline and uncover the truth concealed in the Shadow Family's past. Will she break the curse, or will she become the new vessel for the Dark Goddess? The secrets lurking in the shadows will grow even more intense, and this time, no one may escape.

Prepare yourself for a new journey into horror that will leave you too afraid to face your own reflection. Join us in the second volume **if you dare to turn the page**.

With the hope that you eagerly await the return of the darkness.

In the name of the author,
****Bossoy****

April 21, 2025 (Paris, France)

“ ตระกูลเงา ”

คือ ตระกูลผู้ครอบครองความรู้ต้องห้าม
พวกเขาเป็นตระกูลนักปราชญ์ ที่ทั้งเป็นที่เคารพ และน่าสะพรึงกลัว
มีพลังในการควบคุมเงา และสื่อสารกับวิญญาณ
ผลงานอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา คือ *กระจกแห่งเงา*
สิ่งประดิษฐ์ที่ถูกหล่อหลอมด้วยพิธีกรรม
เพื่อผนึกพลังของ *เทวีแห่งความมืด* ต้นกำเนิดของคำสาปทั้งปวง
เพื่อป้องกันไม่ให้เธอกลืนกินโลกด้วยความมืดอันนิรันดร์

The Shadow Clan

The Shadow Clan is a lineage steeped in forbidden knowledge,
revered and feared as a family of sages. They wield the power to
command shadows and commune with spirits.

Their greatest creation, the *Mirror of Shadows*, is an artifact
forged through sacred rituals to seal the power of the

Goddess of Darkness, the source of all curses,
preventing her from shrouding the world in eternal shadow.